

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 10:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af cirkulæreskrivelse om kontanthjælp til unge.

Af Tinning (VS) og Agerschou (SF).

(Fremsat 28/10 82).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Palle Simonsen):

Socialministeriet har i løbet af sommeren og efteråret i 16 svar til hr. Tinning og hr. Agerschou understreget, at cirkulæreskrivelsen om kontanthjælp til unge kun har til formål at give nogle vejledende retningslinjer til socialforvaltningerne, når de skal udmåle kontanthjælp til unge, som endnu ikke har haft et selvstændigt niveau.

Det er adskillige gange blevet understreget over for forslagsstillerne, at en cirkulæreskrivelse naturligvis ikke kan ændre en lovtæst, men derimod give et bidrag til fortolkning af loven, i det omfang der har vist sig et behov for det.

At der netop var behov for vejledning fra centralt hold på dette område, vidner adskillige henvendelser til socialministeriet inden for det sidste års tid om. Ingen havde ved bistandslovens gennemførelse i 1976 forestillet sig, at socialforvaltningerne i voksende omfang skulle blive stillet over for ansøgninger fra unge, som henvendte sig direkte som følge af, at forældrenes forsørgelsespligt ophørte ved deres fyldte 18. år. Ikke mindst i forsommeren 1982 viste der sig en udpræget tendens til, at unge – og det var også unge fra økonomisk velstillede hjem – gik så at sige direkte fra overrækkelsen af eksamensbeviset på deres skole til bistandskontoret.

Socialforvaltningerne var naturligt nok usikre over for, hvordan de skulle behandle denne nye gruppe af ansøgere. Nogle steder fik de unge et beløb til kost, beklædning og lommepenge svarende til 90 pct. af folkepensionens grundbeløb samt dækning af udgifter til bolig og andre faste udgifter. Dette inderbar, at den unge kunne blive væsentlig bedre stillet økonomisk end mange lavtlønnede i

beskæftigelse. Der er utvivlsomt mange mennesker her i landet, som ikke har 2.000 kr. netto om måneden til sig selv, når deres faste udgifter er betalt. Andre steder gav man hjælp på et lavere niveau eller gav ligefrem afslag til denne type ansøgere.

Når det er så vanskeligt at indplacere de unge under reglerne i bistandslovens § 37, så skyldes det, at bestemmelsen er affattet med henblik på ansøgere, der har haft indtægter, som de mister på grund af ændringer i deres forhold. I denne situation skal der ydes hjælp, hvorved det hidtidige niveau kan opretholdes i rimeligt omfang. Hjælpen består efter gældende regler af et beløb til underhold, kost og tøj, der i almindelighed ikke kan overstige 90 pct. af folkepensionens grundbeløb, samt et beløb til dækning af rimelige faste udgifter. Det er udtrykkeligt anført i loven, at der ved hjælpens udmåling skal tages hensyn ikke alene til det hidtidige, men også til det fremtidige niveau.

Problemet med den gruppe ansøgere, cirkulæreskrivelsen beskæftiger sig med, er, at de ikke har haft egne indtægter, og at der derfor ikke er noget hidtidigt niveau at opretholde. Man henleder derfor opmærksomheden på, at hjælpen i overensstemmelse med lovens ord i så fald må afpasses efter det forventede fremtidige niveau. Videre nævnes det, at der for disse unge er en formodning om, at de efter den afsluttede skolegang vil fortsætte i en eller anden uddannelse, og socialministeriet anbefaler derfor som vejledende retningslinje, at der ved udmåling af hjælpen tages udgangspunkt i den maksimale stipendiestøtte fra Statens Uddannelsesstøtte.

Jeg må således understrege, at cirkulæreskrivelsen alene tager sigte på unge, som ikke har haft indkomst før. Unge, som har været ude på arbejdsmarkedet, eller som har været i uddannelse og modtaget studiestøtte, falder uden for cirkulæreskrivelsens retningslinjer. Det er derfor en misforståelse at opfatte denne cirkulæreskrivelse som et forsøg på at fastsætte takster for ansøgere i en bestemt alder. Skrivelsen drejer sig derimod om ansøgere i en bestemt situation, nemlig den, at de ikke efter endt skolegang har haft egne indtægter. De unge falder uden for cirkulæreskrivelsen, hvis de ikke eller ikke længere er i denne situation og fremtidig hjælp derfor kan fastsættes på grundlag af deres hidtidige